

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2020/1306**z dnia 16 września 2020 r.****w sprawie tymczasowego wyłączenia niektórych ekspozycji wobec banków centralnych z miary ekspozycji całkowitej w związku z pandemią COVID-19 (EBC/2020/44)**

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi ⁽¹⁾, w szczególności art. 4 ust. 1 lit. d),

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾, w szczególności art. 500b,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ramy Bazylea III wprowadziły prosty, przejrzysty wskaźnik dźwigni nieoparty na ryzyku, mający stanowić wiarygodny środek uzupełniający wymogi kapitałowe oparte na ryzyku. Zgodnie ze standardem dotyczącym wskaźnika dźwigni, opublikowanym przez Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego w grudniu 2017 r. (zwanym dalej „standardem dotyczącym wskaźnika dźwigni”), w celu ułatwienia realizacji polityki pieniężnej dana jurysdykcja może, według swojego uznania, tymczasowo zwolnić rezerwy banku centralnego z miary ekspozycji wskaźnika dźwigni w wyjątkowych okolicznościach makroekonomicznych.
- (2) Standard dotyczący wskaźnika dźwigni został po raz pierwszy wdrożony do prawa Unii rozporządzeniem (UE) nr 575/2013. Art. 430 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 nakłada na instytucje obowiązek przedkładania właściwym organom określonych informacji dotyczących wskaźnika dźwigni i jego elementów, natomiast art. 451 tego rozporządzenia nakłada na instytucje obowiązek ujawniania określonych informacji na temat swojego wskaźnika dźwigni oraz zarządzania ryzykiem nadmiernej dźwigni.
- (3) Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 zostało zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 ⁽³⁾ m.in. w celu uwzględnienia zmian standardu dotyczącego wskaźnika dźwigni, co ma zapewnić równe warunki konkurencji międzynarodowej dla instytucji z siedzibą w Unii prowadzących działalność poza Unią oraz aby wskaźnik dźwigni pozostał skutecznym uzupełnieniem wymogów w zakresie funduszy własnych opartych na ryzyku. Rozporządzenie (UE) 2019/876 wprowadziło wymóg dotyczący wskaźnika dźwigni jako uzupełnienie systemu sprawozdawczości i ujawniania wskaźnika dźwigni. Rozporządzenie to wprowadziło również możliwość tymczasowego wyłączenia niektórych ekspozycji wobec banków centralnych z obliczania miary ekspozycji całkowitej danej instytucji w wyjątkowych okolicznościach i w celu usprawnienia implementacji polityki pieniężnej. Opisane zmiany zasad dotyczących wskaźnika dźwigni, w tym możliwość wyłączenia niektórych ekspozycji z wobec banków centralnych z miary ekspozycji całkowitej, wejdą w życie 28 czerwca 2021 r.
- (4) Rozporządzenie (UE) nr 575/2013 zostało następnie zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/873 ⁽⁴⁾ m.in. poprzez umożliwienie tymczasowego wyłączenia niektórych ekspozycji wobec banków centralnych z obliczania miary ekspozycji całkowitej danej instytucji również przed 28 czerwca 2021 r., tj. przed wejściem w życie zmian wymogów dotyczących wskaźnika dźwigni wprowadzonych rozporządzeniem (UE) 2019/876. W szczególności art. 500b rozporządzenia (UE) nr 575/2013 pozwala instytucjom na tymczasowe wyłączenie niektórych ekspozycji wobec banków centralnych z miary ekspozycji całkowitej w przypadku

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/876 z dnia 20 maja 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wskaźnika dźwigni, wskaźnika stabilnego finansowania netto, wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, ryzyka kredytowego kontrahenta, ryzyka rynkowego, ekspozycji wobec kontrahentów centralnych, ekspozycji wobec przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania, dużych ekspozycji, wymogów dotyczących sprawozdawczości i ujawniania informacji, a także rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 150 z 7.6.2019, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/873 z dnia 24 czerwca 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 575/2013 i (UE) 2019/876 w odniesieniu do niektórych dostosowań w odpowiedzi na pandemię COVID-19 (Dz.U. L 204 z 26.6.2020, s. 4).

gdy organ właściwy dla danej instytucji stwierdził, po konsultacji z odpowiednim bankiem centralnym, oraz publicznie ogłosił, że istnieją wyjątkowe okoliczności, które uzasadniają wyłączenie w celu ułatwienia wdrażania polityki pieniężnej. Artykuł 500b rozporządzenia (UE) nr 575/2013 stosuje się od 27 czerwca 2020 r.

- (5) Jakkolwiek sytuacja na rynkach finansowych ustabilizowała się od kwietnia 2020 r., to jednak warunki finansowania w strefie euro są gorsze niż na początku roku z powodu wyższej rentowności obligacji i niższych cen akcji. Sytuacja spowodowana pandemią koronawirusa (COVID-19), jak również wynikająca z niej ciągła potrzeba wysokiego stopnia łagodzenia polityki pieniężnej oraz słabość i brak odporności gospodarek strefy euro i opartego na sektorze bankowym kanału transmisji polityki pieniężnej – wszystko to uzasadnia stanowisko Radzie Prezesów Europejskiego Banku Centralnego (EBC), iż istnieją wyjątkowe okoliczności uzasadniające tymczasowe wyłączenie do 27 czerwca 2021 r. określonych ekspozycji wobec banków centralnych Eurosystemu z obliczania miary ekspozycji całkowitej instytucji w celu ułatwienia realizacji polityki pieniężnej, zgodnie z art. 500b rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (6) Ekspozycje, które mogą podlegać wyłączeniu, obejmują monety i banknoty stanowiące legalną walutę w jurysdykcji banku centralnego oraz aktywa stanowiące należności od banków centralnych, w tym rezerwy obowiązkowe utrzymywane w banku centralnym, o ile ekspozycje te mają znaczenie dla transmisji – a co za tym idzie, realizacji – polityki pieniężnej. Ekspozycje takie obejmują depozyty w banku centralnym oraz salda na rachunkach rezerw w Eurosystemie, w tym środki utrzymywane w celu wypełnienia wymogów w zakresie rezerw obowiązkowych. Z miary ekspozycji całkowitej nie powinny być wyłączone ekspozycje stanowiące należności od banków centralnych niezwiązane z realizacją polityki pieniężnej.
- (7) Oczekuje się, że wyłączenie na podstawie art. 500b rozporządzenia (UE) nr 575/2013 do dnia 27 czerwca 2021 r. określonych ekspozycji wobec banku centralnego z miary ekspozycji całkowitej będzie wspierać instytucje kredytowe w dalszym wypełnianiu ich roli w finansowaniu gospodarki realnej, zachowując jednocześnie kluczowe elementy ostrożnościowych ram regulacyjnych. Wyłączenie takie może zmniejszyć potencjalne ograniczenia związane z wprowadzeniem nowych wymogów w zakresie funduszy własnych i zobowiązań kwalifikowalnych, które zostały wdrożone w Unii w drodze nowelizacji rozporządzenia (UE) nr 575/2013 rozporządzeniem (UE) 2019/876 w celu odzwierciedlenia standardu dotyczącego całkowitej zdolności do pokrycia strat i które stosuje się od dnia 28 czerwca 2019 r. Ponadto, chociaż wskaźnik dźwigni nie będzie miał zastosowania do 28 czerwca 2021 r., wyłączenie określonych ekspozycji wobec banku centralnego z miary ekspozycji całkowitej do tej daty może być korzystne z perspektywy jasnego przekazywania informacji finansowych. W szczególności, instytucje będą miały możliwość ujawniania swojego wskaźnika dźwigni zarówno z uwzględnieniem wpływu wyłączonych ekspozycji, jak i bez niego. Informacje takie mogą być przydatne dla uczestników rynku finansowego do oceny potencjalnych przyszłych wskaźników dźwigni instytucji od momentu, w którym rozpocznie się stosowanie wskaźnika dźwigni, tj. od 28 czerwca 2021 r.
- (8) EBC, jako organ prowadzący politykę pieniężną, został skonsultowany zgodnie z art. 500b ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w przedmiocie stwierdzenia istnienia wyjątkowych okoliczności, które uzasadniają wyłączenie na podstawie art. 500b ust. 1 tego rozporządzenia ⁽⁵⁾,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Definicje

Terminy użyte w niniejszej decyzji mają znaczenie nadane im w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, a ponadto poniżej terminy oznaczają:

- (1) „Eurosystem” – Eurosystem w rozumieniu wytycznych Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/510 (EBC/2014/60) ⁽⁶⁾;
- (2) „depozyt w banku centralnym” – depozyt w banku centralnym w rozumieniu wytycznych (UE) 2015/510 (EBC/2014/60);
- (3) „rachunek rezerwy” – rachunek rezerwy w rozumieniu rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9) ⁽⁷⁾;
- (4) „wymogi w zakresie rezerw obowiązkowych” – wymogi w zakresie rezerw obowiązkowych obliczone zgodnie z postanowieniami rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9);

⁽⁵⁾ <https://www.ecb.europa.eu/press/pr/date/2020/html/ecb.pr200917~f3f03398d2.en.html>

⁽⁶⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2015/510 z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie implementacji ram prawnych polityki pieniężnej Eurosystemu (EBC/2014/60) (Dz.U. L 91 z 2.4.2015, s. 3).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 1745/2003 z dnia 12 września 2003 r. dotyczące stosowania rezerw obowiązkowych (EBC/2003/9) (Dz.U. L 250 z 2.10.2003, s. 10).

- (5) „istotny nadzorowany podmiot w państwie członkowskim strefy euro” – istotny nadzorowany podmiot w państwie członkowskim strefy euro w rozumieniu rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 (EBC/2014/17) ⁽⁸⁾.

Artykuł 2

Stwierdzenie istnienia nadzwyczajnych okoliczności

1. Na potrzeby art. 500b ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 EBC stwierdza, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, istnienie nadzwyczajnych okoliczności uzasadniających wyłączenie ekspozycji wobec banku centralnego wskazanych w art. 500b ust. 1 lit. a) oraz b) tego rozporządzenia z miary ekspozycji całkowitej w celu ułatwienia wdrażania polityki pieniężnej.
2. W odniesieniu do ekspozycji wskazanych w art. 500b ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 zawarte w ust. Stwierdzenie istnienia nadzwyczajnych okoliczności ma zastosowanie do takich ekspozycji wobec banków centralnych Eurosystemu, które dotyczą depozytów w banku centralnym lub sald na rachunkach rezerw, w tym środków utrzymywanych w celu wypełnienia wymogów w zakresie rezerw obowiązkowych.
3. Stwierdzenie istnienia nadzwyczajnych okoliczności ma zastosowanie do wszystkich instytucji będących istotnymi nadzorowanymi podmiotami w państwie członkowskim strefy euro.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie piątego dnia po dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 16 września 2020 r.

Prezes EBC
Christine LAGARDE

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 468/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające ramy współpracy pomiędzy Europejskim Bankiem Centralnym a właściwymi organami krajowymi oraz wyznaczonymi organami krajowymi w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego (rozporządzenie ramowe w sprawie Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego) (EBC/2014/17) (Dz.U. L 141 z 14.5.2014, s. 1).